

Skatteministeriet
Lovgivning og Økonomi
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Høringssvar vedr. Lovforslag om omlægning af beskatningen af overskudsvarme (journalnummer 2019-1710)

Foreningen af Rådgivende Ingeniører, FRI, takker for muligheden for at kunne kommentere på Lovforslag om omlægning af beskatningen på overskudsvarme. Vi ser det gældende lovarbejde som en vigtig indsats i forhold til at sikre en omkostningseffektiv grøn omstilling i Danmark.

Baggrund

Skatteministeriet har d. 13. september 2019 sendt et forslag til ny beskatning af overskudsvarme i høring. Den nye beskatning medfører bl.a. en reduceret afgift på overskudsvarme samt en fast fordeling mellem el til varme og el til køling i varmepumper.

Skatteministeriet foreslår, at vær디아fgiften på 33 pct. knyttet til vederlaget for overskudsvarmen afskaffes (vederlagsreglen).

Overskudsvarmeafgiften foreslås i stedet omlagt til en fast afgift på 25 kr. pr. GJ varme (2018-priser) for både ekstern og intern overskudsvarme. Derudover foreslås, at der indføres en lempet afgift på 10 kr. pr. GJ varme for ekstern overskudsvarme, såfremt virksomheden vælger at indgå i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme. Endvidere foreslås det, at der fastsættes en overgangsordning på 15 år for de virksomheder, der har indrettet sig efter de nugældende regler, hvor de fortsat kan følge de nuværende regler.

Endvidere foreslås det, at den afgiftsmæssige fordeling af el til varme samt el til køling for maskiner, der samtidig køler og varmer, skal fordeles ved at antage, at den strøm, der skal anvendes til opvarmning, udgør en tredjedel af varmeleverancen, svarende til en varmepumpe med omgivelserne som varmekilde. Den resterende mængde elektricitet henregnes til køling.

Vores kommentarer

Generelt ser vi positivt på, at komplicerede regler bliver omlagt til lettere forståelige regler. I det aktuelle tilfælde lægges der op til en kraftig forenkling ved at skabe ens regler for alle. Desværre kommer det til, før eller siden, at gå ud over de store leverandører af overskudsvarme, hvilket på sigt vil have betydelige konsekvenser. I forslaget er nævnt, at "Forslaget vurderes med stor usikkerhed at øge den forventede nyttiggørelse af overskudsvarme med ca. 35 pct. i forhold til i dag." I FRI er vi enige i, at tallet er forbundet med stor usikkerhed og vi mener, at der er en stor sandsynlighed for, at mængden af overskudsvarme bliver reduceret. Afgifter på overskudsvarme vil med stor sikkerhed

betyde, at en række projekter ikke bliver gennemført. Blandt disse projekter er bl.a. at udnytte varmen fra de store datacentre. Et eksempel er datacentre hvor der pt. ikke er pålagt overskudsvarmeafgift eftersom vederlaget mellem producent (datacenter) og aftager (fjernvarmeselskab) er 0 kr. Betydningen af, at der nu pålægges overskudsvarmeafgift er, at der alternativt findes andre og dårlige varmekilder der giver en lavere effektivitet, som eksempelvis udeluft, hvorpå der ikke pålægges overskudsvarmeafgift.

I dag leverer de ca. 10 største overskudsvarmeleverandører ca. 85% af den samlede mængde overskudsvarme. Hvis én eller flere af disse leverandører ikke betaler en afgift i dag og de i fremtiden pålægges afgift, er det sandsynligt at de alternativt vælger at bortkøle varme. Det vil betyde, at den samlede mængde overskudsvarme falder frem for at stige som følge af lovforslaget.

Vi konstaterer, at der ændres i fordeling mellem el til varme og el til køling. Det er foreslået, at den strøm, der skal anvendes til opvarmning, udgør en tredjedel af varmeleverancen, svarende til en varmepumpe med omgivelserne som varmekilde. Den resterende mængde elektricitet skal henregnes til køling. Det vil således betyde, at så snart varme COP er større end 3, skal hele elforbruget henregnes til varme og der skal således ikke afgifter på kølingen. Varme COP er meget ofte over 3.

Desuden mener vi at:

- At overskudsvarmereglerne er unødigt komplicerede
- At overskudsvarmeafgiften vil modvirke, at samfundsøkonomisk fordelagtige overskudsvarmekilder, som ellers ville gå til spilde, udnyttes
- At overskudsvarmeafgiften vil modvirke, at fjernvarmeselskaberne effektiviserer anlæg og drift varmepumper, fjernvarmenet og kundeanlæg.

Det er vores holdning, at staten bør give alle beslutningstagere incitamenter til at arbejde for, at den grønne omstilling gennemføres for de laveste omkostninger for samfundet. Det kan staten fremme ved at lægge energiafgift på de ressourcer, der skal begrænses, og give incitamenter til at bruge de ressourcer, der ellers går til spilde.

Vi kan ikke ud fra lovforslaget og bemærkningerne forstå, hvordan det kan fremme brugen af overskudsvarme og, hvordan det påvirker statens provenu. Det virker, som om elafgiften blandes sammen med overskudsvarmeafgiften. Elafgift og overskudsvarmeafgift bør behandles hver for sig.

Reduktion af elafgift er vigtig for at fremme elektrificering af varmesektoren, men den er ens for alle varmepumper uanset, om de er ineffektive eller effektive og uanset, om de bruger el, der ellers ville gå til spilde eller meget dyr el, der er knaphed på.

Vi har forståelse for, at det kan være vanskeligt at holde rede på energistrømme internt på en virksomhed, der bruger afgiftsbelagt energi til en proces i den ene ende af virksomheden samtidig med, at virksomheden bruger afgiftsbelagt brændsel til opvarmning i den anden ende.

Derimod mener vi, at det er ganske enkelt at holde rede på såvel energistrømmene, som pengestrømmene, når en virksomhed udveksler termisk energi med et energiselskab tværs over matrikelgrænsen:

Udgangspunktet er, at virksomheden har en proces, hvor der genereres varme, som i sagens natur skal bortkøles. Det koster virksomheden investeringer til køleaggregater, og der er udgifter til drift og vedligehold af køleanlæggene, herunder el til pumper og blæsere. Virksomheden kan i princippet indgå aftaler med fjernvarme- eller fjernkøleselskaber på følgende måder, alt afhængig af temperaturen på den varme, som virksomheden har behov for at bortkøle:

1. Virksomheden kan købe fjernkøling, som alternativ til egne køleaggregater eller som supplement, hvis virksomheden har behov for maksimal backup (som det eksempelvis er tilfældet med datacentre)
2. Fjernkøleselskabet leverer gratis køling, når der er ledig kølekapacitet, mens virksomheden investerer i veksler og ledning på matriklen, som gør det muligt
3. Fjernkøleselskabet leverer gratis køling, når der er ledig kølekapacitet, og fjernkøleselskabet investerer i ledninger og veksler på matriklen, som er nødvendig for at levere køling
4. Virksomheden investerer i en varmepumpe og ledning på matriklen og leverer varme til fjernvarmeselskabet til en pris, som kun dækker afskrivning og forrentning på disse nødvendige anlæg, altså uden nettofortjeneste.
5. Fjernvarmeselskabet investerer i en varmepumpe og ledning på matriklen eller udenfor matriklen og modtager gratis omgivelsesvarme fra virksomheden, som til gengæld sparer driftsudgifter til køleanlæg
6. Virksomheden investerer i en varmepumpe og ledning på matriklen og leverer varme til fjernvarmeselskabet til en pris, som dækker afskrivning og forrentning på disse nødvendige anlæg plus en betaling på x kr/MWh for omgivelsesvarmen
7. Fjernvarmeselskabet investerer i en varmepumpe og ledning på matriklen og modtager omgivelsesvarme fra virksomheden mod betaling af x kr./MWh

Vi mener som nævnt ovenfor, at det er ganske enkelt at administrere en mulig overskudsvarmeafgift i disse tilfælde og, at det vil være urimeligt at beskatte omgivelsesvarmen eller overskudsvarmen i de første 5 eksempler.

I de sidste to eksempler må vi medgå, at der vil være en teoretisk risiko for, at virksomheden får incitament til at generere mere overskudsvarme end nødvendigt for processen. Her kunne en certificering, der står i et rimeligt forhold til de aktuelle beløb, afklare, om en afgift på a % af x vil være rimelig.

Vi mener, at det aktuelle lovforslag vil virke mod hensigten og være en skat på effektivisering.

Udgangspunktet er, at alle fjernvarmeselskaber arbejder på at producere varmen til lavest mulige omkostninger og, at mange selskaber ser store varmepumper som en mulighed. Fjernvarmeselskabet kan etablere og vedligeholde ledningsnet, der kan distribuere varme fra den store varmepumpe i

konkurrence med små varmepumper hos forbrugerne. De fleste store varmepumper i fjernvarmen bruger lige som de små varmepumper udeluften som energikilde med mindre der er bedre alternativer. Fjernvarmens samfundsøkonomiske berettigelse er i dette tilfælde:

- at der er storskalafordele ved en store luft/vand varmepumpe med en COP=3, så den er billigere pr kW end de mindre luft/vand varmepumper med en COP=3, som kunderne alternativt ville investere,
- at den store varmepumpe kan afkobles, når elprisen er høj, eller, når der er kapacitetsproblemer i elnettet, mens den individuelle varmepumpe ikke har samme muligheder
- at fjernvarmeselskabet kan investere i en mere effektiv stor varmepumpe med højere COP-værdi over 3
- at fjernvarmeselskabet og kunderne kan investere i varmeanlæg og vekslere, så temperaturen sænkes hvorved den store varmepumpe en COP-værdi over 3
- at den store varmepumpe kan placeres, hvor der er en omgivelsesvarme, der er mere gunstig end luft, eksempelvis overskudsvarme fra en virksomhed hvorved den store varmepumpe vil opnå en COP-værdi over 3, hvis besparelserne kan opveje omkostninger til ekstra ledningsnet hen til virksomheden.
- Den foreslåede skat på overskudsvarme vil begrænse fjernvarmes mulighed for at effektivisere, herunder især at effektivisere ved at investere i tilslutningsanlæg til overskudsvarme.

Et godt eksempel er, at nogle af de foreslåede datacentre er placeret så langt fra varmemarkederne, at det ikke er rentabelt at etablere en ledning til dem set i forhold til at udnytte luften som varmekilde på fjernvarmecentralen. En overskudsvarmeafgift på varme fra et datacenter vil formentlig helt fjerne incitamentet til at udnytte den overskudsvarme, som ellers bortkøles.

Med venlig hilsen

Henrik Garver
Adm. direktør